

Der var undtagelsesvis tilmeldt 95, så vi sad lidt tæt. Desværre havde dagens taler fået skrevet forkert dato, så han var meget forsinket. Der var stemning for, at vi ventede på ham, selv om formanden lokkede med et skuffeforedrag, han har i beredskab.

Vi startede med musik, Vem kan segla förutan vind, både på dansk og svensk, med flot fløjtesolo mellem de to.

Formanden fortalte, at der er planlagt et par foredrag inspireret af den store politiske interesse for Grønland, et om Knud Rasmussen og et om Vitus Bering, samt at de havde kontaktet Aaja Chemnitz (folketingsmedlem for Inuit Ataqatagiit). Hun kunne desværre aldrig om tirsdagen, så vi må finde en anden dag. Aki-Matilda Høegh-Dam turde de ikke forsøge med af frygt for at skulle finde en tolk.

Næste møde er med Hans Henrik Pontoppidan fra dansk kinesisk forening. Han har lige været i Kina, så det er friske indtryk.

Jens Rosengaard præsenterede sig, relativt nyt medlem efter 3 år på venteliste. Bor i Virum med samme kone siden 70'erne. Kommer fra en lille gård vest for Herning, hvor hans far med Marshallhjælpen lavede en maskinstation og leverede traktorydelser for de omkringliggende gårde. Da han var 6 flyttede de til gentofte, og i 61 købte de en lille købmandsbutik i Virum. Jens gik på handelsskole i Lyngby, hvor rektor anbefalede at han fik en uddannelse, så han tog realeksamen, derpå Niels Brock. Kom i militæret og blev sergent, i sin fritid blev han student, og kom bagefter ind på Handelshøjskolen. Har arbejdet med kolonialvarer mv til han gik på pension. Deltager grundejerforeninger, og spiller bridge.

Formanden gav en forkortet version af sit foredrag om, hvorfor det går galt med de store offentlige byggerier eksemplificeret med Niels Bohr bygningen. Der mangler en klar opgavefordeling, forarbejdet er for upræcist, og ved alle udbud skal det billigste tilbud vælges. Undervejs i byggeriet fandt man ud af, at det blev for dyrt, så for at spare blev etagehøjden reduceret. Dette medførte så, at der ikke var plads til installationerne, ventilation, el, vand, varme, som skulle være over loftspladerne. Der var mange forskellige udenlandske underentreprenører, som ikke var vant til at skulle samarbejde med de andre, og dermed kom i vejen for hinanden. Vejdirektoratet overtog styringen undervejs, men skaden var sket. Der er udarbejdet en rapport, som man kan finde på nettet, hvis det er interessant. Formanden røbede, at han vidste, hvordan man skulle undgå den slags vilde overskridelser fremover. Det handler hans skuffeforedrag også om, men vi ville jo ikke høre det i stedet for Mads Brügger.

Hans Henrik Brøndsted fortalte, at der manglede referenter, så det blev en stor opgave for de få tilbageværende. Så han spurgte, om der var nogen, der overhovedet læste referaterne? Det var under halvdelen. Så det nærværende er muligvis det sidste.

Omsider kom Mads Brügger kl 11. Han har været med til at lave radio 24-7, og nu Frihedsbrevet, har lavet "Den sorte svane" og er kendt for at gå stuegang på Christiansborg.

Radio 24-7 udviklede sig over 8 år, hvor det blev fundet for københavneragtigt, og der kom politisk krav om at mindst halvdelen af staben skulle bo mere end 100 km vest for København. De havde faktisk lyttere over hele landet, måske endda halvdelen i Jylland. Der var skam både blå og røde lejesvende, men politikere er ikke særlig glade for satire, bl.a. dansk folkeparti og socialdemokraterne var imod.

Efter den oplevelse ville MB fremover ikke være afhængig af staten. Statens mediestøtte holder mange medier i live, så hvor uafhængige er medierne reelt? MB er inspireret af Mediapart i Frankrig, der er uafhængig, og var længe om at komme til at få indflydelse, indtil de fik nys om Sarkozy der havde fået penge fra Gaddafi. Nu er de med sorte tal.

MB fik grundlagt Frihedsbrevet, pt med 15000 betalende medlemmer, og allerede ved 17000 kan det også få sorte tal [MB reklamerede med et tilbud på halv pris det første år]. Der er en redaktion på ca 20 i København og en filial med 2 på Færøerne, der udgiver en færøsk version.

Frihedsbrevet er en gruppe graverjournalister, der har et medie, i modsætning til almindelige medier, der har en (lille) gruppe graverjournalister. Frihedsbrevet har som formål at ødelægge den gode stemning, og "afsløre magtmisbrug, korrupsion og hykleri i alle kroge og afkroge i samfundet".

Medier bør ikke være gode venner med magten. F.eks. har/havde Rune Lykkeberg (Information), Bo Lidegaard (Politiken) og Barbara Berthelsen (departementschef) en bogklub, hvor de læser Proust : På sporet af den tabte tid - MB mener det kan påvirke både Information og Politiken, at chefredaktørerne er gode venner med statsministeriet, så den kritiske sans svækkes.

For tiden graver de i Lynetteholmen, har fået undersøgt vandkvaliteten, hvor de har fundet store mængder bly og kviksølv. By og Havn er ikke glade for kritik, de optræder truende og kontakter kilder, hvilket MB finder besynderligt, fordi det er en offentlig virksomhed. Der kommer også en serie om personaleforhold på et større forlag, hvor de udlåner kvindelige litteraturstuderende som musen til ældre mandlige forfattere.

Frihedsbrevet har en del podcasts, og har pt. en serie om prins Henriks krig i Algeriet. Prinsen var tilknyttet andet kontor i efterretningstjenesten, som bl.a. stod for tortur og forsvinden. Så de forsøger at finde ud af, hvor meget kongens far har været involveret i den slags, det er en information af almen interesse. MB har fået et bånd med et interview som Le Figaro lavede med prins Henrik i 1996, hvor han vist nok kommer ud i et intellektuelt forsvar for tortur.

Den sorte svane: MB mødte Amira Smajic og fandt ud af, at hun havde en hel masse belastende materiale om tvivlsomme forretningsgange med bl.a. rockere. Det ville være vanskeligt at kontrollere ægtheden af materialet, så de fik åbnet et kontor, hvor de så har foretaget optagelserne. Og der er stadig følgevirkninger, som den advokat, der netop er blevet udelukket fra det gode selskab. Den sorte svane fik mange unge mænd som seere.

Men ellers sker det tit, at der ikke kommer nogen følgevirkninger af afsløringer i pressen, f.eks. var der for nogle år siden en del skrivi om misbrug af børn og selvmord i Grønland, altså noget, der er under grønlandsk autoritet, ikke kolonimagtens. Og hvad er der sket? Rigtigt, ingenting.

Hvordan med uvildighed i frihedsbrevet? Hvem er det egentlig, der ejer det, dvs lægger penge ud til at det holde kørende, og hvor meget indflydelse har ejerne på brevet? Ejerne er indstillet på, at journalisterne arbejder helt uafhængigt af ejerkredsen. MB har f.eks. ansat Andreas Lund Munk fra Ekstrabladet, som havde beskyldt en af ejerne, Denis Viet-Jacobsen, for at være skattely-konge, hvilket denne ikke brød sig om, og derfor har han søgt erstatning for æreskrænkelser, men tabte sagen.

Får I mange trusler som reaktion på afsløringer? Nej, enkelte negative kommentarer, men ingen direkte trusler.

Hvor får I nys om mulige historier? Rundt omkring, og Frihedsbrevet har er en række "lygte-mænd", som har ekspertviden om interessante emner. De får ingen betaling, men et lille blikkeblem som tak (dette kan ses på hjemmesiden).

Der er mange, som synes der er alt meget negativt i medierne: kan I ikke skrive noget positivt en gang imellem? Ulrik Haagerup (tidligere redaktionschef DR nyheder) har i Aarhus lavet the Constructive Institute for at forsøge at lave konstruktive nyheder, som man ikke får dårlige nerver af at læse. MB mener ikke det giver mange klik, det er simpelthen for kedeligt.

Kan I selv tåle kritik? Ja da, det er god marketing, især hvis en politiker svarer igen. Normalt er det svært at komme igennem til selve politikerne, de er gemt bag en horde af spindoktorer osv.

Slotsholmen er mørkelagt, fordi offentlighedsloven er meget restriktiv. Det er endnu ikke lykkedes at få aktindsigt i udgifterne til Dan Jørgensen ophold på et luksus resort for at se på bjerggorillaer. Ombudsmanden reagerer ikke på henvendelser på manglende svar på aktindsigt. Det virker som om han er på for god fod med regeringen - og hvem kender i øvrigt navnet på ombudsmanden i vore dage?

Hvordan skal man få folk til at stille op til kommunalbestyrelser, de får jo kun negative kommentarer? MB mener at pressen er demokratiet, den er ikke mere barsk end i gamle dage, manglende interesse i at være aktiv i civilsamfundet skyldes ikke pressen (måske sociale medier?).

Her og nu er det Grønland, som har alles interesse. Men de menige folketingsmedlemmer føler ikke, de har nogen indflydelse på det der sker.

Kan man lige nu genoptrykke historierne om misbrug af børn i Grønland? MB vil gerne udfordre Grønlandspolitikken. Det er vildt at kalde spiralsagen for folkemord, socialt udsatte i Danmark blev udsat for samme behandling.

Det røde kapel? MB var fristet af at autokratier ikke forstår humor, så han sendte et forslag til Nordkorea om kulturudveksling (noget de gerne går ind i) med to danske skuespillere, der er adopteret fra Korea, ganske vist sydkorea, men ikke har været i Korea siden de var helt små. MB blev inviteret til Pyongyang, og blev så indkaldt til møde. Der blev han udsat for forhør i en truende stemning det meste af dagen, hvor han skulle forklare sin ide, og at han ikke havde skumle bagtanker. Sidst på dagen gik det fint, og han blev inviteret med på karaokebar om aftenen, og troede alt var i vinkel. Næste dag begyndte det hele forfra, og det fortsatte på den måde i to tre uger. Da han så havde været hjemme i 1/2 år kom en fax, at de ville få lov at opføre skuespillet for publikum i Nordkorea - når Nordkorea lover det, er der garanti for fuldt hus. MB tror ikke han skal vise sig i Nordkorea en gang til.

Som opfølger lavede han "Muldvarpen", hvor en førtidspensionist infiltrerede dansk (nord)koreansk venskabsforening. Efterhånden blev han accepteret som en ven og fik kontakt med våbenhandlere, som han satte i forbindelse med en potentiel køber - en skuespiller, der boede i et afrikansk land, og de kom langt i forhandlingerne.

MB har indtil for nylig troet på et forårsvalg, så kommunalvalget ikke skulle blive en katastrofe, men nu har Trump forhindret et tidligt valg, fordi Grønland pludselig er kommet i fokus.

Til slut opfordrede MB at man blev medlem af Frihedsbrevet (husk halv pris det første år), så man kan læse og/ eller lytte til alle de vigtige historier om, hvor slemt det står til i kongeriget. Formanden fortalte, at efter han har fået Frihedsbrevet i ørerne, går havearbejdet som en leg.